

The Cheyenne Are Leaving: Kommer vi nogen vegne?

Publiceret 14/11/2020 i Kultur/Scenekunst af [Steen Blendstrup](#)

TEATER // ANMELDELSE – To mænd i en afpillet lejlighed i en dystopisk fremtid, mens en brutal stammekrig udspiller sig på gaderne omkring dem. En frygtelig nutid, en fremtid, det kun bliver værre, men så kan man jo altid trække på fortiden. Og man kan trække sig tilbage til fantasien. The Cheyenne Are Leaving er intellektuelt udfordrende teater.

Vi får aldrig at vide, hvordan krigen startede. Vi får til gengæld masser af eksempler på, hvordan det er gået i tidligere krige.

Det bliver aldrig helt forklaret, hvem der slås mod hvem, men nogle gange er det dem, der kommer nordfra, der bliver fordrevet og forfulgt. Andre gange er det dem, der ikke kommer nordfra. Eller måske kommer det an på, hvilken en del af byen man befinder sig i.

“

På sin side opfordrer Noel den unge Leon, der også drømmer om at skrive, til at bruge sin dyrebareste evne, nemlig fantasien

Det står heller aldrig helt klart, hvordan Noels lejlighed stadig fungerer med lys, vandforsyning og – nogenlunde – fungerende dørtelefon. Det er dødsensfarligt at befinde sig i gaderne, hvor der konstant kæmpes, men alligevel er der hele tiden en mand, der prøver at komme ind, ”fordi han har glemt nøglerne”.

En fremmed banker på

Det står under ingen omstændigheder klart, hvordan postudbringningen fungerer midt i en krigszone. Men det er selvfølgelig også længe siden, Noel har hørt fra Owl Woman eller Dolores, som hun egentlig hedder. Han kan bare ikke lade være med stadig at komponere breve til hende.

Det er hans måde at få tiden til at gå. Det er det i hvert fald, efter han blev træt af at få tiden til at gå med at lege far, mor og børn i fantasien. Ja, han blev både gift, fik børn, så dem blive rebelske teenagere, og oplevede dem vende ham ryggen.

EN ENKELT SPOTLIGHT KAN PLUDSELIG FORVANDLE TID OG RUM PÅ DEN ENKLE SCENE, NÅR DEN FREMMEDE, LEON, TRÆNGER SIG IND PÅ ENEBOEREN NOELS ENEMÆRKER I "THE CHEYENNE ARE LEAVING". NATHAN MEISTER OG JOE YOUNG.

Noel er forfatter. Eller han var forfatter. Nu orker han ikke længere at skrive.

Og så banker det pludselig på døren. En eller anden er kommet ind i opgangen. Han vil tale med Noel. Ikke nok med det: han kommer med en besked fra Dolores.

Mig, dig og de andre

Med allerstørste skepsis lukker Noel den unge mand ind. Han hedder Leon og har krydset floden og er løbet mellem kuglerne i to dage. For at nå hen til Noel.

Begge mænd holder igen. Leon synes at vide en masse om Noel, som han behandler med yderste respekt. Han er faktisk en stor fan af Noels bøger. Men han har også en hemmelig dagsorden. Han udfordrer Noels verdenssyn. Han vil have ham til at slutte sig til verden uden for lejligheden igen.

På sin side opfordrer Noel den unge Leon, der også drømmer om at skrive, til at bruge sin dyrebareste evne, nemlig fantasien. Nå ja, og så opfordrer han ham til at tage af sted igen.

“

Men jeg vil gerne anbefale dig at tjekke
begrebet et Möbiusbånd på forhånd

De to mænd repræsenterer forskellige generationer. De ser verden med forskellige øjne. Ligesom krigende parter ser verden med forskellige øjne. De andre kan altid flyttes, interneres, udryddes. Dette sidste benyttes selvfølgelig i det billede, der er forestillingens titel: *The Cheyenne Are Leaving*.

Der var engang ...

Det refererer til en bog Noel engang skrev. Mens han var sammen med Dolores – hans Owl Woman. Ligesom hun kaldte ham Dog Warrior. En bog om Cheyenne-folket og dets ulykkelige skæbne. Nogle gange bliver man nødt til at rejse sig og drage af sted. Fordi der intet er tilbage.

På det ydre plan er der selvfølgelig en konflikt mellem isolationisten Noel, og den unge Leon, der trods angstanfald vælger faren, og muligheden for at række ud. For at begynde noget nyt. Fremfor at sidde fast i mindet om det gamle.

NOEL OG LEON TALER VED SIDEN AF HINANDEN, MISFORSTÅR OG MISTROR HINANDEN, OG DET GÆLDER OM AT HØRE GODT EFTER, HVAD DE SIGER. PÅ ENGELSK.

“

Hendes grundfrygt for krigen og det, den gør ved mennesker, gennemsyrrer også forestillingen

Men måske er de ikke så forskellige alligevel, Noel og Leon.

Jeg skal ikke bestemme, hvordan du vil fortolke *The Cheyenne Are Leaving*. Jeg vil heller ikke afsløre for meget af handlingen. Men jeg vil gerne anbefale dig at tjekke begrebet et Möbiusbånd på forhånd.

The Cheyenne Are Leaving er en hjerne-twister

Why Not Theatre, der diverterer det københavnske publikum med teater på formfuldendt engelsk (Nathan Meister, Noel i The Cheyenne Are Leaving, er egentlig fra New Zealand, men nyd hans teaterengelsk) leverer en hjerne-twister ikke ulig sidste års Dance With Mesor, hvor vi som publikum også skulle følge spring i tid. Og måske en upålidelig fortæller.

FORFATTEREN NOEL – NATHAN MEISTER – UDTRYKKER SIG SELVFØLGELIG PÅ FORMFULDENDT ENGELSK

The Cheyenne Are Leaving er original dramatik skrevet af Tanja Mastilo, der er påvirket af sin egen barndomserindring om krigen i Ex-Jugoslavien. Hendes grundfrygt for krigen og det, den gør ved mennesker, gennemsyrrer også forestillingen.

Teatret henvender sig måske til et expat-publikum, men sproget er ikke vanskeligt at følge. Ikke sammenlignet med de skjulte koder og antydninger af plottets sammenhæng, som kræver god opmærksomhed. Men det er også sjovt. En herlig udfordring til 4 stjerner – også i disse tider, hvor vi skal distancere os fra hinanden i salen.

The Cheyenne Are Leaving

spiller på Teatret ved Sorte Hest til 5. december

Med: Nathan Meister, Joe Young, Sue Hansen-Styles (stemme)

Instruktion: Nina Larissa Bassett

Dramatiker: Tanja Mastilo

Fotos: Aleksandar S. Mastilo